

"Isten ésszel és szívvel egyszerre szeret"

2005. December 22.

Igehirdetés Karácsony 2005.12.25.

...Vannak feladatok, amik csak látszólag értelmetlenek, amik csak látszólag lerúghatók magunkról. Valójában nagyon fontosak, és meg kell tenni, és van értelme. Épp ezért, Karácsonykor - én úgy gondolom - nem csak a szívnek, de az értelemnek is ünnepelni kell. Nem szabad annyit mondani, hogy ez csupán egy szeretetünnep. Nem, ez a próféciák beteljesülése. Elkezdődése annak a hatalmas isteni műnek, ami Jézus születésétől, az Ő feltámadásáig tartott. Amikor az Isten nem egy választott népre bízta azt, hogy bizonyosságot tegyen arról, hogy Ő igenis munkálkodik ebbe a világba, hanem testben is megérkezett. És kedves Testvéreim, a Karácsonynak is ilyennek kell lenni. Nekünk, akik nem vagyunk mások, mint Krisztus kistestvérei, olyanok, akik később születünk, mint Ő. 1900-2000 év távlatából nézünk a mi bátyánkra, aki előttünk megy. Akinek a csillaga, mindegyikünk csillaga. Akinek a születése mindegyikünk születése. Akinek a halálával mindannyian meghaltunk, de akinek a feltámadása mindannyiunk számára örök életet hozott...

Istenünk, Mennyei Édes Atyánk, köszönjük Néked, hogy összegyűjtöttél bennünk, Te szent Fiad születésének ünnepén, ünnep első napján, hogy fejünket meghajthassuk a Te dicsőséged előtt, ismét részesüljünk az együttlét, a közösség együttlétének áldásában. Ó Urunk, tekints le ránk s légy velünk, add, hogy a Te szent színed előtt ünnepeljünk és megszentelődjünk Jelenléted által a mi együttlétünk. Mindenség istene taníts minket, erősíts minket, hogy tudjunk örvendezni a 2005 Karácsony ünnepén. Ámen.

Igy szól hozzánk Isten Igéje, a Máté írása szerinti evangélium 1. részének, 22. és 23. verseiből:

Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által "Íme, a szűz fogan méhében, szül fiút, akit Immánuelnek neveznek" - ami azt jelenti: Velünk az Isten.

Eddig Istennek írott Igéje.

Kedves Testvéreim, a Felvilágosodás óta az emberek szeretik azt hinni, hogy az Isten dolgaiban nincsenek ok-okozati összefüggések. Nagyon sokan, akik rólunk, keresztyén emberekről beszélnek, misztikusoknak neveznek bennünket. Azt mondják, hogy olyan dolgokban hiszünk, amiket nem tudunk megmagyarázni, hogy egy teljesen inlogikus módon, kicsit eltávolodunk a minket körülvevő világtól, és oly módon élünk benne, hogy csak kevésbé próbáljuk elfogadni annak szabályait. Nagyon sokan azt mondják, hogy az Isten dolgaiban nincsen logika. A felolvasott rész nagyon jól mutatja nekünk, hogy ez nem így van. Az Isten igen is megmagyarázza azt, hogy mit miért tett. Isten Karácsony ünnepén nekünk is el akarja magyarázni azt, miért is kellett az Ő Fiának eljönnie ebbe a világba. Nem pusztán isteni szeszély volt, hogy Ő megszületett. Oka volt rá. Nem valamiféle új passzióból választotta azt az Isten, azt a módot, hogy kisgyermekként jött el ebbe a világba. Nem, Ő pontosan előre megmondta, mit fog csinálni, és azt hogyan teszi. Mindennek, amit mi a Biblia lapján olvashatunk, amit az Igéből hallhatunk, nagyon pontos, nagyon jól körülhatárolt helye, ideje és oka van. Nem véletlen, hogy amikor megkeresi az Úr anyála álmában Józsefet, akkor meg is magyarázza neki hogy mi történik. Az Isten nem olyan, mint egy barátomnak, Fonyódi Tibornak - aki író -, a könyveiben szereplő hatalmasságok, akik a könyvekben gyakran használják ezt a szófordulatot, hogy: „Ez parancsom és akaratom legyen az indoklása”. Nem, Isten megmondja az Őt követőknek, hogy mit miért kell úgy csinálniuk. Megszólítja Józsefet, és azt mondja: „Várj! Nem tudod mit készülsz tenni! Te el akarod küldeni a törvény szerint, a te jegyesedet, mert úgy gondoltod, hogy más férfi érintette, tisztátalanná vált. Pedig, ő a legtisztább mindenek között, és maga az Isten választotta ki őt. És nem véletlenül történt, hanem mert te Dávid házából való férfi vagy, és a Messiásnak, a Megváltónak a Dávid házába kell beleszületnie. Nem véletlenül történt, hogy szűz fogant méhében, hiszen a prófécia megmondta ezt. És az Isten szavának be kell teljesülnie!” Mert óriási különbség van az Isten szava és az emberi ígérek között. Ugye Karácsony ünnepén nem kell részleteznem senkinek, hogy a hétköznapiokban hányszor hányféle ígéretet hallhatunk a körülöttünk élő emberektől, evilági hatalmasságoktól, vagy éppen mialánk rendeltektől. Akik megígérik, hogy majd ezt vagy azt adnak és elintézik, hogy megtesznek helyettünk vagy értünk dolgokat, és mily kevés válik valóra ebből. Vagy gondoljunk csak arra, hogy előttünk áll a Szilveszter, az Új esztendő, és akkor is hányan tesznek újévi fogadalmakat, ígéreteket egymásnak, vagy fogadalmat önmaguknak, és mi lesz abból január 1.-jére, 2.-ára, június 1.-jére vagy a következő Szilveszterre. Az Isten nem ilyen. Az Isten, ha megmond valamit, annak úgy kell lennie. Ha megígért prófétái által valamit, annak be kellett teljesülnie. Az Isten tartja a szavát. És ezt nekünk nagyon fontos tudni kedves Testvéreim, főként Karácsony ünnepén. Mert ez a 2005. évben megünnepelt születésnap, az Isten Fiának megtestesülésének ünnepe, nem más, mint Isten szavatartóságának bizonyítéka. Ő megígérte, hogy egy szűz fiút fog szülni. És ennek a születésnek jelentése van. Nem egyszerűen csoda fog történni, nem egyszerűen valami ismeretlen, valami hihetetlen dolog fog történni a világ történelmében, hanem jelentése is lesz ennek. És mit fog jelenteni? Azt hogy velünk az Isten. Azt hogy van Istenünk, hogy lehet kihez fordulni. És főként ilyenkor, Karácsonykor van szükségünk erre a tudásra igazán. Hiszen gondolatok csak bele, a magunk mögött hagyott éjszaka, Szenteste éjszakája az év egyik leghosszabb estéje. És ilyenkor, amikor az embereknek nagyon nagy tömegei összejönnek, amikor sok család együtt ünnepel, sokan vannak azok is, akik egyedül maradtak. Akik magányosan csukják magukra az ajtót, akiknek talán nem marad más szórakozás, csak hogy olvassanak TV-t nézzenek, esetleg imádkozzanak és hogy elméjükbe forgassák ezt a tudást, hogy valójában nincsenek egyedül. Van valaki, aki Szenteste és az év minden napján ott van velük. Akinek nem számít, hogy egyedül vannak-e a szobájukban, vagy társaságban magányosak éppen. Odafigyel rájuk, megszólíthatják, kérhetnek. És ha valamit megígér nekik, ez egy ideális társ, maga az Isten, Ő meg is fogja tenni mindezt. Kedves Testvéreim, nekünk keresztyén embereknek, a télben és a hidegben, a sötétben és a magányban egyaránt bizakodó embereknek kell lenni. Hisz mi nem vagyunk egyedül. Hiszen a társ, aki mellettünk van,

még akkor is, ha talán kezünkkel nem tapintható, ha talán szemünkkel adott pillanatban nem látható, de cselekedetei által megmutatkozik, de Igéje, üzenete által megszólít bennünket. S ha ígér valamit, biztos, hogy szavatartó lesz. Ez a társ nem más, mint maga az Isten, a Teremtő Úr. Aki jól tudja, hogy mi mit keresünk ebben a világban. Mert nem csak Jézus születésének volt értelme, kedves Testvéreim, hanem minden emberének. A tiéteknek is. Fontos helyetek van a világban. Fontos helyetek van Isten üdv tervében. Egy feladata, amelyet el kell látni, kicsiknek és nagyoknak. Kicsiknek talán nem több, mint hogy mosolyt csaljanak arcunkra. Hogy elhozzanak közénk valamit, abból a boldogságból, amit Mária érezhetett, amikor kezében tartotta a kisdedet. A felnőtteknek, vagy nagyobbacskaéknak, akiknek már nem csak a szeme, de az értelme is nyitva van, az a feladatuk, hogy keressék az Istent, és ha megtalálták, akkor tegyenek vallást róla. Akkor váljanak maguk is Isten kinyújtott kezévé. Olyanokká, mint ez a József, ez az ácsmester, aki tulajdonképpen szinte csak mellékszereplő a karácsonyi történetben. De mondhatnánk, azt hogy: „Hát nem teljesen mindegy Krisztusnak, az Isten Fiának, egy ilyen hatalmasságnak, hogy van-e apja vagy nincs? Vajon nem születhetett volna meg úgy, hogy elküldi József Máriát?” Dehogynem. Az Isten képes lett volna nem csak egy csodát tenni, de akár csodák sorozatát is. Ő azonban elküldte az angyalt, vette a fáradságot, hogy magyarázkodjon egy ácsnak, egy mesterembernek, és azt mondta neki, hogy: „Helyed van a történetemben, helyed van az én Fiam születésénél, ott lehetsz a bölcsőjénél, nevelheted, óvhatod, védheted, tudhatod azt, hogy fontos vagy. Én, az Isten számítok rád.” Kedves Testvéreim, van egy vers, aminek a címe, hogy: József, az ács Istennel beszél. Talán sokan ismeritek. Ennek a végén az a záró mondat, hogy: Az evangéliumokban hallgatok, és az hallgat rólam az evangélium.” Én úgy gondolom hogy, be lehetett volna fejezni úgy is ezt a verset, hogy: Az evangéliumokban feladatot adott nekem az Isten. Vigyázhattam az Ő gyermekének felnövekedését. Ott lehettem, bizonyosságul lehetek annak, hogy vannak feladatok, amik csak látszólag értelmetlenek, amik csak látszólag lerúghatók magunkról. Valójában nagyon fontosak, és meg kell tenni, és van értelme. Épp ezért, Karácsonykor - én úgy gondolom - nem csak a szívnek, de az értelemnek is ünnepelnie kell. Nem szabad annyit mondani, hogy ez csupán egy szeretetünnep. Nem, ez a prófécia beteljesülése. Elkezdődése annak a hatalmas isteni műnek, ami Jézus születésétől, az Ő feltámadásáig tartott. Amikor az Isten nem egy választott népre bízta azt, hogy bizonyosságot tegyen arról, hogy Ő igenis munkálkodik ebbe a világba, hanem testben is megérkezett. És kedves Testvéreim, a Karácsonynak is ilyennek kell lenni. Nekünk, akik nem vagyunk mások, mint Krisztus kistestvérei, olyanok, akik később születünk, mint Ő. 1900-2000 év távlatából nézünk a mi bátyánkra, aki előttünk megy. Akinek a csillaga, mindegyikünk csillaga. Akinek a születése mindegyikünk születése. Akinek a halálával mindannyian meghaltunk, de akinek a feltámadása mindannyiunk számára örök életet hozott. Miért? Mert Isten mindent előre eltervezett. Mert Isten mindennek rendet és helyet szabott. Neki és nekünk egyaránt. Az Ő feladata az volt, hogy utat mutasson nekünk. A mi feladatunk pedig az, hogy megtanuljunk követni Őt. Hogy megtanuljunk a fontossági sorrendeket. Hogy Ő a nagyobb, mi a kisebb, hogy Ő az, akinek beszélnie és mi azok, akiknek hallgatniuk kell, és megcsinálni azt, amit az Isten akar, általunk ebben a világban. Mert Jézus kistestvéreiként mi fogjuk elvinni a karácsonyi üzenetet e világ minden lakójának. Nekünk kell hírt vinni a csodáról. Márai Sándor könnyen mondja, hogy: „Angyal vigyél hírt a csodáról!”, amikor 1956-ban, a Karácsonyról írva, egy olyan képet vetít az olvasó elé, melyben a magyarság lóg a keresztfán. Nekünk nem lehet az angyalokra várni. Nekünk nincs arra felhatalmazásunk az Istentől, hogy továbbadjuk a feladatot. A mi helyünk az, hogy itt és most legyünk keresztények és magyar emberek. Hogy itt és most, a saját helyünkön állva, elfogadjuk a saját küldetésünk. Elrendelt feladatunkat. Mert nem lehet az Úr asztalához úgy menni, hogy csak fél szívvel szolgáljuk az Istent. És a feladatok közül sem lehet kiválasztani, hogy mi az, ami csak nekünk tetszik és mi az, amit szeretnénk másokra áthárítani. Józsefnek, az ácsnak tetszett a fiatalasszony, kellett vele fogadni az Isten gyermekét is. Józsefnek, az ácsnak ott volt az elrendelése, hogy szolgálhatta, nevelhette az Isten Fiát, de hallgat róla az evangélium. Ebben a kettősségben benne kell lenni a mi karácsonyi elhivatásunknak is. Örvendezni, hogy a szeretet megérkezett a világba. És elvinni a hírt mindenkinek, megmutatni, hogy Isten ésszel és szívvel egyszerre szeret. Nekünk is megtanulni ezt, hogy ha érzünk valamit, azt mutassuk ki, de ne csak úgy általában. Figyeljük meg, mire van szüksége a világnak körülöttünk, mire van szüksége embertársunknak, adjuk azt. S ha éppen a hit, a remény, a szeretet hiányzik az életéből, akkor mi, Krisztus kistestvérei adjuk neki a Megváltó evangéliumát. Ámen.

Gyertek, imádkozzunk.

Mennyei Édes Atyánk, köszönjük Néked azt, hogy nem csak feladatot adsz, és nem csak csodákat, amelyekre rácsodálkozunk, amelyeket nem értünk, amelyek, talán megmelegítik szívünket, de mégis oly távolinak tűnnek, hanem ténylegesen velünk vagy. És a Te szent Fiad egyszer és mindenkorra eljött ebbe a világba, és Szentleke által ma is itt munkálkodik közöttünk. Ó Urunk, köszönjük, hogy ez nem pusztán hit, hanem megtapasztalás, hogy a tapasztalásból igenis cselekedetek fakadhatnak, a mi kezünk munkái, melyre Te indítottál bennünk. Ó Urunk, add, hogy mi valóban jó gyermekeid legyünk, hogy szolgáljuk hűséggel az ügyet, a mi Krisztusunk ügyét, tekintsünk Őrá és örvendező szívvel tegyünk meg mindent, amit Te elvársz, s amit mi Néked adhatunk. Urunk és Istenünk áldd meg a mi ünnepünket hittel és szeretettel, reménnyel, bizakodással s mindazokkal az áldásokkal, amit még a Te jelenléted és embertársaink adhatnak nekünk. Ó Urunk, maradj velünk életünk minden napján, s vigyázz azokra is, akik ma nem lehetnek itt, akiket talán munkájuk, kötelességük, betegségük vagy bármi más elszakított e gyülekezet közösségéből, ó Urunk, áldd meg őket és add, hogy a Tőled kapott kegyelem által mégiscsak részesüljenek e közösség és a mi Urunk Krisztus szeretetében. Mindenség Istene, mi mindezt nem önmagunkért kérjük, hanem a Te Fiadért, a megszületett Istenért, a testté lett Igéért, aki így tanított minket imádkozni: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved, jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma és bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. És ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert Tiéd az ország, és a hatalom és a dicsőség, mindörökké. Ámen.

Istennek, a mi Atyánknak szeretete, az Ő szent Fiának, a Krisztusnak kegyelme, és a Szentlélek gondviselő közössége légyen és maradjon mindenkor mivélünk. Ámen.